

RIIGI TEATAJA

Nr. 94.

20. novembril 1936.

Nr. 94.

- Art. 752. Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamise ja kaubandusliku liigituse määrus.
753. Tapaloomade pealt võetava riigimaksu summade sissenõudmise, aruandmise ja hoidmise määruse muutmise määrus.
754. Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määrus.
755. Otsus 1936 aasta kogukonnamaksu võtmiseks Nõmmel.
756. Otsused Narvas ja Narva-Jõesuu linnaosas kogukonnamaksu võtmiseks 1936 aasta II poole kohta.

752. Põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamise ja kaubandusliku liigituse määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 11. novembril 1936.

A l u s: Põllumajandussaaduste kaubandusliku liigituse seaduse § 1 (RT 88 — 1933) ja Elatisvahendite seaduse § 26 (RT 81 — 1934).

1. osa.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva määruse alla kuuluvad kõik müügiks määratud inimesele otseseks tarvitamiseks kõlblikud põllumajandussaadustest valmistatud alkoholita joogid ja nende jookide valmistamiseks tarvilikud alglahundid ja -ained. Alkoholita jookideks loetakse joogid, milles alkoholi hulk müüginõus ei tõuse üle 1,5% mahu järgi. Põllumajandussaadustest võib müügiks valmistada, müügiks hoida, pakkuda, müügile lasta ja müüa ainult käesolevas määruses nimetatud alkoholita jooke ja nende alglahundeid.

§ 2. Alkoholita jookide ja nende alglahundite valmistamiseks on lubatud kasutada ainult puhast värvimata suhkrut (sahharoos) ja ainult ametliku tervishoiuarsti poolt selleks otstarbeks lubatud ja kõlblikuks tunnustatud puhast või destilleeritud vett ja käesolevas määruses nimetatud algaineid ja -lahundeid.

Alkoholita jooke tuleb enne müügile saatmist hoida laos müüginõudes vastavalt käesoleva määruse alusel antud Põllutöoministri eeskirjadele.

§ 3. Alkoholita jookide valmistamise tehased, tehase ruumid, sisse-
seaded ja nende jookide valmistamise alal tegutsevad isikud peavad vastama
Konservitud aiasaaduste, puuviljast ja marjadest valmistatud mahlade ja
karastavate jookide valmistamise nõuete ning kaubandusliku liigituse määruse
(RT 68 — 1935) § 2—11 ülesseatud nõuetele.

2. osa.

Puuvilja- ja marjamahlad ning siirupid.

§ 4. Puuvilja- ja marjamahlad peavad olema valmistatud värskete,
valminud, mädanikuvabade, korralikult puhastatud, hallitamata ja kodumaal
kasvanud puuviljade, marjade või rabarbri pressimisel saadud käärimata,
koondamata vedelikust või vedelikkude segust, mis on tehtud säilivaiks kuni
75° C kuumendamise, steriilfiltratsiooni või väävlishappega ja hoitud laos
vähemalt kaks kuud. Väävlishappe hulk mahlades ei või tõusta üle 80 mg
ühe liitri valmismahla kohta, kusjuures väävlishappe hulk mahlas üle 25 mg
ühe liitri kohta peab olema näidatud etiketil sõnaga „konservitud“.

§ 5. Puuvilja- ja marjamahlad peavad omama head, puhast ning
samade mahlade pressimiseks tarvitatud puuvilja- või marjaliigile vastavat
loomulikku lõhna ja maitset. Nad ei tohi sisaldada lenduvaid happeid üle
0,05%. Puuvilja- ja marjamahlad peavad kandma vastava puuvilja- või mar-
jaliigi nimetust, millest mahlad on valmistatud. Segamahla tarvitamisel peab
olema etiketil näidatud peamahl ja lisandused („karusmarjamahl õunamahlaga“
j.t.).

Mahladele suhkru lisandamine peab olema näidatud etiketil sõnaga
„suhkruga“, süsihappegaasi sisaldus sõnaga „süsihappega“.

§ 6. Siirupiteks nimetatakse käesoleva määruse mõttes puuvilja- ja
marjamahlast või mahladest ja puhtast suhkrust (sahharoos) valmistatud vede-
likke ilma vee lisanduseta ja suhkru sisaldusega 62—68% kaalu järgi. Sii-
rupid peavad kandma selle puuvilja või marja nimetust, mille mahlast nad
on valmistatud. Mitme mahla kasutamise korral tuleb siirupi koostis etiketil
sisuliselt näidata ja siirup peab kandma nime, vastavalt siirupi valmistamiseks
tarvitatud mahladele, kas „puuviljasiirup“, „marjasiirup“ või „puuvilja-
ja marjasiirup“.

§ 7. Nõuded mahlade koostise, nende segamise võimaluste, happe
ja mineraalainete sisalduse ning erikaalu kohta ja mahlade valmistamiseks
kasutada lubatud puu- ja köögivilja ning marjade liigid määratakse kindlaks
käesoleva määruse alusel Põllutöoministri poolt kokkuleppel Sotsiaalministriga
antavate juhtnõuetele.

Puuvilja- ja marjamahladele ning siirupitele on keelatud lisandada happeid
või lõhn- ja maitseaineid, mis ei pärine kodumaal kasvanud puuviljadest või
marjadest, välja arvatud käesolevas määruses § 4 ja 5 nimetatud väävlishape
ja süsihappegaas.

3. osa.

Koondatud puuvilja- ja marjamahlad.

§ 8. Koondatud puuvilja- ja marjamahlad peavad olema valmistatud
värskete, valminud, mädanikuvabade, hallitamata ja korralikult puhastatud
puuviljade või marjade pressimisel saadud käärimata vedelikust, milles on
vähendatud veehulk kuumendamisega mitte üle 50° C või külmutamisega

käesoleva määruse § 9 alusel antud juhtnööride kohaselt. Enne mahla koondamist on lubatud mahla säilitamine ainult 8-atm. süsihappegaasi rõhu all. Konservainete lisandamine koondatud mahladele või nende valmistamiseks tarvitavatele algvedelikkudele on keelatud.

§ 9. Koondatud puuvilja- ja marjamahla võib valmistada ainult kodumaal kasvanud puuviljadest ja marjadest. Koondatud puuvilja- ja marjamahlad peavad kandma vastava puuvilja- või marjaliigi nimetust, millest mahlad on valmistatud. Nõuded koondatud mahla koostise kohta määratakse kindlaks käesoleva määruse alusel Põllutöoministri poolt kokkuleppel Sotsiaalministriga antavate juhtnööridega.

4. osa.

Karastusjoogid.

§ 10. Karastusjooigi valmistamiseks võetud tähtsamad mahlad peavad olema etiketil loetletud ja nad peavad kandma ühest algmahlast valmistamise korral vastava algmahla nimetust (õunajook, kirsijook, sõstrajook j.t.). Mitme mahla tarvitamisel karastusjookide valmistamiseks müügile minev jook peab kandma peamahla ja lisanduste nimetust („mustikajook kuremarjaga“ j.t.).

§ 11. Puuvilja- ja marjamahlast või rabarbrist valmistatud karastusjoogid peavad sisaldama vähemalt järgmisel määral koondamata mahla: õunajook — 30%, karusmarjajook — 25%, vabarnajook — 25%, maasikajook — 25%, mustikajook — 25%, kirsijook — 20%, sõstrajook — 20%, jõhvikajook — 10%, teised marjajoogid — 50% ja rabarbrijook — 30%, kusjuures kogu suhkru hulk müügivalmis joogis ei või langeda alla 8%. Gaasistatud joogid peavad omama müügipudelis vähemalt 1,5-atm. süsihappegaasi rõhku.

§ 12. Puuvilja- või marjamahladest valmistatud karastusjookidele on keelatud lisandada happeid või lõhn- ja maitseaineid, mis ei pärine kodumaal kasvatatud puuviljast või marjadest, välja arvatud väävlishape, mida kasutatakse hoiu- ja müüginõude steriliseerimiseks, mille juures ei või karastusjooki sattuda väävlishapet üle 80 mg ühe liitri kohta. Väävlishape sisaldus karastusjoogis üle 25 mg ühe liitri kohta tuleb näidata etiketil sõnaga „konservitud“.

§ 13. Meejooigi või mõdu valmistamiseks peab kasutatama puhast mesilaste mett vähemalt 8%, kusjuures mee ja suhkru (sahharoosi) hulk kokku ei või langeda joogis alla 10%. Meejook peab olema keedetud ja presspärmi abil käärinud. Meejooigi valmistamiseks on lubatud kasutada citrusviljade lõhnaineid alkoholises lahus, vett, puhast presspärmi ja maitsetaimede vesiimasisid.

§ 14. Kaljaks nimetatakse käesoleva määruse mõttes linnastest, puhast värvimata suhkrust (sahharoos) ja veest keetmise ja presspärmi abil käärinud teel valmistatud inimesele otseseks tarvitamiseks kõlblikku jooki, milles ekstraktainete hulk ei või langeda alla 6%. Kaljale käesolevas paragrahvis mittedeclareeritud ainete lisandamine on keelatud.

§ 15. Linnasejooigiks nimetatakse käesoleva määruse mõttes linnastest keedetud virdest, linnaseekstraktist või linnastest keedetud siirupist, suhkrust (sahharoosist) ja veest süsihappegaasi ja presspärmi abil valmistatud inimesele otseseks tarvitamiseks kõlblikku jooki, mille ekstraktainete hulk ei või langeda alla 11%. Käesolevas paragrahvis mittedeclareeritud ainete lisandamine linnasejoogile on keelatud.

§ 16. Sidrunhappejoogiks nimetatakse käesoleva määruse mõttes sidrunhappet, citrusviljadest saadud lõhn- ja maitseainetest ja veest suhkrust (sahharoosi) ja süsihappegaasiga valmistatud inimesele otseseks tarvitamiseks kõlblikku jooki. Kogu suhkrust hulk sidrunhappejoogis ei või langeda alla 8%. Käesolevas paragrahvis nimetamata ainete lisandamine sidrunhappejoogile on keelatud.

5. osa.

§ 17. Käesoleva määruse rakendamiseks on Põllutööministril õigus anda juhtnõore, välja arvatud § 7 ja 9 ettenähtud juhtnõõrid, mis antakse neis paragrahvides tähendatud korras.

§ 18. Käesolev määrus hakkab maksma 1. jaanuarist 1937. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Konservitud aiasaaduste, puuviljast ja marjadest valmistatud mahlade ja karastavate jookide valmistamise nõuete ning kaubandusliku liigituse määruse (RT 68 — 1935) § 12 p. 5 ja 6 ning § 23—25.

Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

Sotsiaalminister O. Kask.

Riigisekretär K. Terras.

753. Tapaloomade pealt võetava riigimaksu summade sissenõudmise, aruandmise ja hoidmise määruse muutmise määrus.

Antud Põllutööministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolöri-ga 30. oktoobril 1936.

Alus: Tapaloomade pealt võetava riigimaksu seaduse § 4 (RT 101 — 1934).

I.

Tapaloomade pealt võetava riigimaksu summade sissenõudmise, aruandmise ja hoidmise määruse § 6 (RT 56 — 1935 art. 521) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 6. Riigimaksu sissenõudmise ja aruannete koostamise eest makstakse iga kuu tasu tapamajade ja lihajärelevaatuse asutiste neile ametnikele, kes on tegevad riigimaksu sissenõudmisel ja vastavate aruannete koostamisel. Tasu makstakse järgmistel alustel:

- 1) Tallinna ja Tartu linna tapamajade ametnikele 2% kuu jooksul sissenõutud riigimaksu summast.
- 2) Kõigile teistele tapamajade ja lihajärelevaatuse asutiste ametnikele iga kuu jooksul sissenõutud

esimese 100 krooni või selle osa eest	10%
teise 100 „ „ „ „ „	2%
ja ülejäänud summa eest	1%.

II.

Käesolev määrus astub jõusse avaldamisega.

Põllutööminister N. Talts.

Majandusminister K. Selter.

Riigikontrolör K. Soonberg.

754. Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määrus.

Antud Teedeministri poolt kokkuleppel Majandusministriga 16. novembril 1936.

Alus: Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 31 — 1935).

Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määrus (RT 35 — 1935) muudetakse arvates 15. septembrist 1936 järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	I rajoon		II rajoon		Täiendused
	Arv	Kuupalk Kr.	Arv	Kuupalk Kr.	
Vähendatakse:					
I. Keskasutis.					
1. Kantselei.					
Kojamees	1	49.—			Korter, küte ja valgustus
Suurendatakse:					
I. Keskasutis.					
1. Kantselei.					
Kojamees	1	58.—			Korter, küte ja valgustus
2. Ehitusjärelevalve inspektor.					
Insener	1	180.—			

Tallinnas, 16. novembril 1936.

Teedeminister O. Sternbeck.

Nõmme Linnavolikogu otsus 20. oktoobrist 1936

755. 1936 aasta kogukonnamaksu võtmiseks Nõmmel.

1. Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936) alusel võtta linnale kogukonnamaksu 1936 a. II poole eest kodanikelt, kelle alaline elukoht 15. detsembril 1935 oli Nõmme linna administratiiv-piires, järgmiselt:

I liik:	Maksudohuslastelt, kes maksavad tulumaksu	
	kr. 150.— või rohkem.	Kr. 10.—
II „	Maksudohuslastelt, kes maksavad tulumaksu	
	kr. 100.— kuni kr. 150.—	„ 8.—
III „	Maksudohuslastelt, kes maksavad tulumaksu	
	kr. 50.— kuni kr. 100.—	„ 6.—
IV „	Maksudohuslastelt, kes maksavad tulumaksu	
	kr. 25.— kuni kr. 50.—	„ 5.—
V „	Maksudohuslastelt, kes maksavad tulumaksu	
	kr. 15.— kuni kr. 25.—	„ 4.—
VI „	Maksudohuslastelt, kes maksavad tulumaksu	
	alla kr. 15.—	„ 3.—
VII „	Tulumaksuvabadelt kodanikelt	„ 2.—

2. 1936 aasta kogukonnamaksu tasumise tähtpäevaks määrata 30. detsember 1936.

Juhis kogukonnamaksu võtmiseks Nõmmel.

§ 1. Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936) ja linnavolikogu otsuse kohaselt võetakse 1936 a. kogukonnamaksu Nõmmel alates 1. juulist 1936, 20 kuni 60 a. vanusega kodanikelt, kelle alaline elukoht 15. detsembril 1935 oli Nõmme linna administratiiv-piires.

§ 2. Maksudohuslaste vanuse kriitiliseks momendiks, 20 aastaseks saamisel või 60 aasta ületamisel, loetakse 1. juuli 1936.

§ 3. Maksustamistöode läbiviimist toimetab Linnavalitsus, kelle kohuseks on: maksustamistöode korraldamine, maksudohuslaste nimekirjade koostamine, maksu arvestamine Linna kogukonnamaksu seaduse, Linnavolikogu sellekohase otsuse ja käesoleva juhise alusel, maksulehtede kätetoimetamine, maksu vastuvõtmine, vastulausete ja maksust vabastamise palvete kohta otsuste tegemine.

§ 4. Kogukonnamaksu suurus teatatakse maksudohuslastele, Linnavalitsuse poolt, maksulehega hiljemalt kaks nädalat enne maksu tasumise tähtpäeva.

§ 5. Maksulehed antakse maksudohuslastele kätte allkirja vastu Administratiiv-menetluse seaduses (RT 4 — 1936) ettenähtud korras.

§ 6. Vastulauseid või maksust vabastamise palveid võib esitada linnavalitsusele, kahe nädala jooksul, arvates maksulehe kättesaamise päevast. Vastulaused ja palved ei pane maksu sissenõudmist seisma.

§ 7. Linnavalitsuse otsuse peale võib kaevata administratiivkohtu korras, üldisel alusel.

Linnapea L. Ojaveski.

Sekretär A. Malkus.

Narva linnavolikogu otsused 15. oktoobrist 1936

756. Narvas ja Narva-Jõesuu linnaosas kogukonnamaksu võtmiseks 1936 aasta II poole kohta.

1. Linnaseaduse § 63 ja Linna kogukonnamaksu seaduse (RT 50 — 1936 art. 411) põhjal sisse seada Narvas ja Narva-Jõesuu linnaosas kogukonnamaks 1936 aasta II poole kohta ja võtta seda maksu kodanikelt, kelle alaline elukoht 15. detsembril 1935 oli Narva linna administratiiv-piires, s.o. Narvas või Narva-Jõesuu linnaosas, järgmiselt:

I liik:

Maksudohuslased, nii mees- kui naiskodanikud, kellele oli määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu 150 krooni või rohkem Kr. 10.—

II liik:

Maksudohuslased, nii mees- kui naiskodanikud, kellele oli määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu alla 150 kr. kuni 100 kr. „ 8.—

III liik:

Maksudohuslased, nii mees- kui naiskodanikud, kellele oli määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu alla 100 kr. kuni 50 kr. „ 6.—

IV liik:

Maksudohuslased, nii mees- kui naiskodanikud, kellele oli määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu alla 50 kr. kuni 25 kr. „ 5.—

V liik:

Maksudohuslased, nii mees- kui naiskodanikud, kellele oli määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu alla 25 kr. „ 4.—

VI liik:

Maksudohuslased, nii mees- kui naiskodanikud, kellele polnud määratud eelmise maksuaasta kohta tulumaksu . . . „ 2.—

VII liik:

Maksudohuslikud abielunaised maksavad poole mehe maksust, kuid mitte alla „ 2.—

Märkus. Igale vallalisele meeskodanikule, kes 1. juuliks 1936 üle 30 a. vana, arvatakse tema kogukonnamaksule, mis arvutatud eelpool tähendatud liikide alusel, veel juurde 50%, kuid seejuures maks ei tohi tõusta üle 10 kr.

2. Maksu tasumise tähtpäevaks määrata 1. detsember 1936.

Juhtnöörid kogukonnamaksu võtmiseks Narvas ja Narva-Jõesuu linnaosas 1936 aasta II poole kohta:

1. Kogukonnamaksu võetakse alates 1. juulist 1936 kõigilt 20—60 a. vanusega kodanikelt, kelle alaline elukoht 15. detsembril 1935 oli Narvas või

Narva-Jõesuu linnaosas, vaatamata sellele, kas neil oli sel aastal iseseisvat sissetulekut või mitte.

2. Maksukohuslase vanuse momendiks — 20 aastaks saamine või 60 eluaasta ületamine — loetakse 1. juuli 1936.

3. Maksustamise tööde läbiviimist toimetab vahenditult linna rahanduseosakond ja Narva-Jõesuu jaoskonna valitsus, kelle kohuseks on maksukohuslaste nimekirjade koostamine, maksu määramine Linna kogukonnamaksu seaduse, linnavolikogu otsuse ja juhtnõotide alusel, maksulehtede kättetoimetamine, maksu vastuvõtmine, vastulausete ja maksust vabastamise palvete kohta andmete kogumine ja nende esitamine ühes rahanduse komisjoni seiskohaga vahenditult linnavalitsusele või Narva-Jõesuu jaoskonna valitsusele otsestamiseks.

Vastulausete esitamiseks on kahe nädaline tähtaeg, lugedes maksulehe kättesaamisest.

4. Linnavalitsuse või jaoskonna valitsuse otsuse peale võib edasi kaevata administratiivkohtu korras. Edasikaebus ei pane maksunõudmist seisma.

Linnapea J. Lust.

Sekretär Fr. Verberg.